

Sygn. akt **VII.W.623/14**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Suwałki, dnia 27 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w Suwałkach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Dominik Czeszkiewicz

Protokolant sekr. sądowy Ewelina Bajko

w obecności Oskarżyciela -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2014 roku sprawy:

M. S. – s. E. i W. z d. S.

ur. (...) w A.

obwinionego o to, że :

I W dniu 13 września 2014 roku około godz. 12:55 w miejscowości S. na drodze krajowej nr (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) wyjeżdżając z drogi gruntowej, włączając się do ruchu nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu pojazdem marki D. o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia pojazdów, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o wykroczenie z art. 86 § 2 kw

II W dniu 13 września 2014 roku około godz. 12:55 w miejscowości S. na drodze krajowej nr (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) nie posiadał przy sobie wymaganych dokumentów

tj. o wykroczenie z art. 95 kw

I. Obwinionego **M. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to na podstawie art. 86 § 2 kw w zw. z art. 9 § 2 kw wymierza mu karę grzywny w kwocie 600 (sześćset) złotych

II. Zwalnia obwinionego od ponoszenia opłaty i zryczałtowanych wydatków postępowania w sprawie.

SSR/-/ D. C.

Sygn. akt VIIW 623/14

UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 września 2014 roku około godz. 12:55 w miejscowości S. na drodze krajowej nr (...) M. S., znajdując się w stanie nietrzeźwości, kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) wyjeżdżając z drogi gruntowej, włączając się do ruchu nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu pojazdem marki D. o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...), doprowadzając do zderzenia pojazdów. M. S. jednocześnie nie posiadał przy sobie wymaganych dokumentów tj. prawa jazdy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

wyjaśnienia obwinionego (k. 17), w całości zeznań świadków R. W. k. 8v-9, K. S. k. 10v, Notatka urzędowa k. 1,2,3,4, 12, 15, Karta Zdarzenia drogowego k. 5-5v, Protokół oględzin pojazdu k. 6-6v., 7-7v, Protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 13-13v., 14-14v, Pismo k. 18,19, Rejestr osób ukaranych za wykroczenia k. 20

Obwiniony M. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził chęć skorzystania z instytucji dobrowolnego poddania się karze.

Oskarżyciel przychylił się do jego wniosku i wystąpił do Sądu w trybie art. 58§1 i 2kpw o skazanie obwinionego w określony sposób, bez przeprowadzania rozprawy.

Uznając, iż w świetle zebranych dowodów wyjaśnienia obwinionego oraz okoliczności popełnienia wykroczenia nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy, Sąd przychylił się do wniosku oskarżyciela.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego w całości, tym bardziej, że ich wiarygodność poparta jest pozostałym materiałem dowodowym, zebrany w sprawie.

Przesłuchani w sprawie świadkowie oraz notatka urzędowa (k. 15) potwierdzają ustalony w sprawie stan faktyczny, jak też pozwalają ustalić stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego obwinionemu.

Zeznaniom w/w świadków tj pasażera jego samochodu i pokrzywdzonego kierowcy TIR-a, Sąd dał w całości wiarę.

Nie ulega więc żadnej wątpliwości, że obwiniony w dniu 13 września 2014 roku około godz. 12:55 w miejscowości S. na drodze krajowej nr (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) wyjeżdżając z drogi gruntowej, włączając się do ruchu nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu pojazdem marki D. o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia pojazdów, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, czym wypełnił znamiona wykroczenia z art. 86 § 2 kw.

Niewątpliwie też w dniu 13 września 2014 roku około godz. 12:55 w miejscowości S. na drodze krajowej nr (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) nie posiadał przy sobie wymaganych dokumentów, co wypełnia znamiona wykroczenia z art. 95 kw.

Przedmiotem ochrony określonym w dyspozycji art. 86kw jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym zagrożone przez niezachowanie należytej ostrożności powodujące zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym (§ 1). Zachowanie sprawcy naruszające komentowany przepis będzie polegało na niezachowaniu należytej ostrożności, czego następstwem jest spowodowanie zagrożenia w bezpieczeństwie ruchu drogowego. Zgodnie z przepisami ustawy - Prawo o ruchu drogowym (art. 3) wszyscy uczestnicy ruchu, czyli pieszy, kierujący, a także inne osoby przebywające w pojeździe lub na pojeździe znajdującym się na drodze, jak też inne osoby znajdujące się na drodze są obowiązani zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga - szczególną ostrożność, czyli unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić albo w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę. Jak wskazano w wyroku SN z dnia 16 lipca 1976 r., (VI KRN 135/76, OSNKW 1976, nr 10-11, poz. 130), każdy kierowca jest obowiązany do prowadzenia pojazdu samochodowego z należyłą ostrożnością, a więc do przedsięwzięcia takich czynności, które zgodnie ze sztuką i techniką prowadzenia pojazdów samochodowych są obiektywnie niezbędne do zapewnienia maksymalnego bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a także do powstrzymania się od czynności, które mogą to bezpieczeństwo zmniejszyć.

Art. 25 Ustawy Prawo o ruchu drogowym stanowi, że: kierujący pojazdem, zbliżając się do skrzyżowania, jest obowiązany zachować szczególną ostrożność i ustąpić pierwszeństwa pojazdowi nadjeżdżającemu z prawej strony, a jeżeli skręca w lewo - także jadącemu z kierunku przeciwnego na wprost lub skręcającemu w prawo (ust. 1).

Przepisy tegoż ustępu stosuje się również w razie przecinania się kierunków ruchu poza skrzyżowaniem.

Jak ustalono obwiniony nie zachował szczególnej ostrożności, doprowadzając do kolizji z jadącym drogą główną TIR-em. Zachowanie należytej ostrożności oznacza, jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy, ostrożność wymaganą w danej sytuacji. Każdy uczestnik ruchu drogowego jest obowiązany do zachowania ostrożności, czyli do postępowania uważnego, przezornego, stosowania się do sytuacji istniejącej na drodze. W niektórych sytuacjach ustawa wymaga jednak od uczestnika ruchu drogowego ostrożności szczególnej, a więc większej niż zwykle wymagana. Taka szczególna ostrożność to ostrożność polegająca na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestników ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie (wyrok SN z 29 kwietnia 2003 r., III KK 61/03, LEX nr 77467). Kierowca ma obowiązek nie tylko prowadzić pojazd zgodnie z obowiązującymi nakazami i zakazami, lecz winien on także prowadzić pojazd w sposób rozważny i ostrożny.

Wątpliwości nie budzi treść notatek urzędowych oraz pozostałych dokumentów w tym badania Alkometrem, z którego wynika, że obwiniony był, można nawet przyjąć – w stanie upojenia alkoholowego, co też jednocześnie przesądza o kwalifikacji z art. 86§2kw. Od strony podmiotowej zachowanie obwinionego charakteryzuje wina umyślna - nieumyślna. Obwiniony bowiem z pewnością nie mając zamiaru popełnienia wykroczenia, tj spowodowania zagrożenia, popełnił je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo jak w niniejszej sprawie powinien był przewidzieć (art. 6 ust. 2 kw), a to z uwagi na swój stan nietrzeźwości, co z kolei przesądza, o tym, w tej części wykroczenie było umyślne. Wykroczenie bowiem można popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie, chyba że ustawa przewiduje odpowiedzialność tylko za wykroczenie umyślne, co jest w prawie wykroczeń wyjątkiem i co nie miało miejsca w niniejszej sprawie i w dyspozycji art. 86kw (art. 5kw).

Spoleczna szkodliwość czynu zarzuconego obwinionemu jest, mając na uwadze dyrektywy art. 47§6kw – znaczna. Obwiniony swoim zachowaniem spowodował zagrożenie w ruchu drogowym, powodując równocześnie, w stanie nietrzeźwości zderzenie się pojazdów, nie posiadał przy tym prawa jazdy, co również stanowi o jego lekceważącym stosunku do porządku prawnego i zasad obowiązujących uczestników ruchu drogowego.

Mając na uwadze powyższe, jak też przesłanki wymiaru kary z art. 33kw i uwzględniając cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego, Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 600zł, która to kara z pewnością spełni swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze, nie jest wygórowana a sprawiedliwa i uzasadniona chociażby stopniem społecznej szkodliwości czynów zarzuconych obwinionemu. Zastosowanie w sprawie miał art. 9§2kw, który stanowi o zbiegu dwóch lub więcej wykroczeń, i o wymiarze kary, którą zgodnie z tym przepisem należało wymierzyć na podstawie przepisu surowszego, tj. art. 86§2kw.

O kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 119kpw w zw. z art. 624§1kpk, w tej części, Sąd uznał za zasadne zwolnienie obwinionego od w/w kosztów, co jest uzasadnione jego sytuacją materialną.